

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Prishtinë, më 2 qershor 2017
Nr. ref.:RK 1075/17

AKTVENDIM PËR PAPRANUESHMËRI

në

rastin nr. KI141/15

Parashtrues

Hajdar Podrimja

Kërkesë për vlerësimin e kushtetutshmërisë së Aktgjyimit të Gjykatës Supreme, ARJ-UZVP nr. 29/2015, të 29 tetorit 2015

GJYKATA KUSHTETUESE E REPUBLIKËS SË KOSOVËS

e përbërë nga:

Arta Rama-Hajrizi, kryetare
Ivan Čukalović, zëvendëskryetar
Altay Suroy, gjyqtar
Almiro Rodrigues, gjyqtar
Snezhana Botusharova, gjyqtare
Bekim Sejdiu, gjyqtar
Selvete Gërxhaliu-Krasniqi, gjyqtare dhe
Gresa Caka-Nimani, gjyqtare

Parashtruesi i kërkesës

1. Kërkesa është parashtruar nga Hajdar Podrimja nga Gjakova (në tekstin e mëtejme: parashtruesi i kërkesës).

Vendimi i kontestuar

2. Parashtruesi e konteston Aktgjykimin e Gjykatës Supreme, ARJ-UZVP nr. 29/2015, të 29 tetorit 2015.

Objekti i çështjes

3. Objekti i çështjes së kërkesës është vlerësimi i kushtetutshmërisë së Aktgjykimit të Gjykatës Supreme, me të cilin pretendohet të jenë shkelur të drejtat e parashtruesit nga neni 21 [Parimet e Përgjithshme], neni 22 [Zbatimi i drejtpërdrejtë i Marrëveshjeve dhe Instrumenteve Ndërkombëtare], neni 31 [E Drejta për Gjykim të Drejtë dhe të Paanshëm] të Kushtetutës së Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejme: Kushtetuta), si dhe neni 6 [E drejta për një proces të rregullt] të Konventës Evropiane për të Drejtat e Njeriut (në tekstin e mëtejme: KEDNJ).

Baza juridike

4. Kërkesa bazohet në nenin 113.7 të Kushtetutës, në nenin 49 të Ligjit për Gjykatën Kushtetuese të Republikës së Kosovës, nr. 03/L-121 (në tekstin e mëtejme: Ligji) dhe në rregullin 29 të Rregullores së punës së Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejme: Rregullorja e punës).

Procedura në Gjykatën Kushtetuese

5. Më 30 nëntor 2015, parashtruesi e dorëzoi kërkesën në Gjykatën Kushtetuese të Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejme: Gjykata).
6. Më 8 dhjetor 2015, Kryetarja e Gjykatës caktoi gjyqtarin Altay Suroy gjyqtar raportues. Të njëjtën ditë, Kryetarja e Gjykatës caktoi edhe Kolegjin shqyrtues, të përbërë nga gjyqtarët: Robert Carolan (kryesues), Ivan Čukalović dhe Arta Rama-Hajrizi.
7. Më 29 dhjetor 2015, Gjykata njoftoi parashtruesin dhe Gjykatën Supreme për regjistrimin e kërkesës.
8. Më 18 prill 2017, Kryetarja e Gjykatës e caktoi gjyqtaren Snezhana Botusharova kryesuese të Kolegjit shqyrtues në vend të gjyqtarit Robert Carolan, i cili dha dorëheqje më 9 shtator 2016.
9. Më 2 maj 2017, Kolegji shqyrtues shqyrtoi raportin e gjyqtarit raportues dhe i rekomandoi Gjykatës papranueshmërinë e kërkesës.

Përmbledhja e fakteve

10. Në bazë të shkresave të lëndës, Gjykata mund të vërejë se gjatë vitit 1969 është bërë nacionalizimi i ngastrës nr. 197 të paraardhësit juridik të parashtruesit në sipërfaqe prej 1.59,76 ha.

11. Gjatë vitit 1969, paraardhësi juridik i parashtruesit të kërkesës për shkak të nacionalizimit të ngastrës kontestuese inicioi procedurën gjyqësore e cila ka përfunduar më 25 tetor 1970 me Aktgjykimin Ac. nr. 647/69, të Gjykatës së Qarkut në Prizren.
12. Me këtë aktgjykim është refuzuar prapësimi i paraardhësit juridik të parashtruesit dhe i është dhënë mundësia palës së tretë Z. TH., që si palë e cila ka marrë pjesë në procedurën e nacionalizimit të regjistrojë pronën në fjalë në kadastrë në emrin e tij.
13. Më 1 shtator 1986, Komisioni për Nacionalizim të Komunës së Rahovecit, nxori Aktvendimin nr. 461-41, në të cilin si pronar i ngastrës kontestuese është regjistruar Z. TH.
14. Gjatë vitit 2010, parashtruesi paraqiti kërkesën në Komisionin për Rregullimin e Tokave në Komunën e Rahovecit, në të cilën kërkoi regjistrimin e pronës në fjalë në emrin e tij, duke pretenduar se regjistrimi i kësaj prone në personin Z. TH. është kontestues, sepse ka ndodhur si rezultat i fshehjes së fakteve që ekziston edhe Aktgjykimi i Gjykatës Supreme, Cml-nr. 21/71, të 28 tetorit 1971, me të cilin është anuluar Aktgjykimi i Gjykatës së Qarkut, Ac. nr. 647/69.
15. Më 26 korrik 2010, Komisioni për Rregullimin e Tokave të Kuvendit Komunal të Rahovecit nxori Aktvendimin nr. 461-16/2010, me të cilin e aprovoi kërkesën e parashtruesit dhe e shpalli pjesërisht të pavlefshëm Aktvendimin e Komisionit për Nacionalizimin e Tokave të Komunës së Rahovecit, nr. 461-41, të 1 shtatorit 1986, që ka të bëjë me pjesën e ngastrës kadastrale 197.
16. Më 25 gusht 2010, pala e tretë Z. TH., paraqiti ankesë në Ministrinë e Bujqësisë, Pylltarisë dhe Zhvillimit Rural (në tekstin e mëtejme: MBPZHR) kundër Aktvendimit të Komisionit për Rregullimin e Tokave të Kuvendit Komunal të Rahovecit, të 26 korrikut 2010.
17. Më 8 tetor 2010, MBPZHR i dërgoi ankuesit Z. TH., përgjigjen SP-2227/210, në të cilën theksoi se MBPZHR *“nuk ka kompetencë lëndore të procedojë sipas ankesës së parashtruar nga ai”*.
18. Më 8 nëntor 2010, Z. TH. me padinë e paraqitur në Gjykatën Themelore në Prishtinë, Departamenti për Çështje Administrative (në tekstin e mëtejme: Gjykata Themelore), inicioi kontestin administrativ për anulimin e aktit/përgjigjes së MBPZHR-së në lidhje me ankesën me nr. SP-2227/210, të 8 tetorit 2010.
19. Më 22 janar 2015, Gjykata Themelore nxori Aktgjykimin A. nr. 1076/2010, me të cilin e aprovoi padinë e Z. TH., dhe anuloi përgjigjen e MBPZHR-së në ankesë, gjithashtu, e urdhëroi MBPZHR-në që në afat prej 30 (tridhjetë) ditësh, nga dita e plotfuqishmërisë së aktgjyimit të merr aktvendimin sipas ankesës së paditësit të 25 gushtit 2010, të ushtruar kundër vendimit të Komisionit për Rregullimin e Tokave të Kuvendit Komunal të Rahovecit, nr. 461-16/2010.

20. Parashtruesi i kërkesës, si palë e interesuar në procedurë, paraqiti ankesë në Gjykatën e Apelit kundër Aktgjykimit të Gjykatës Themelore, A. nr. 1076/2010, në të cilën ka kërkuar që padia e Z. TH. (padiësit) të hidhet poshtë si e palejuar.
21. Më 11 qershor 2015, Gjykata e Apelit nxori Aktgjykimin AA. nr. 120/2015, me të cilin e refuzoi ankesën e parashtruesit si të pabazuar. Në arsyetimin e aktgjykimit, ndër të tjera, thuhet: *“Organi i paditur (MBPZHR) është dashur që gjatë procedimit të vendos sipas bazave ligjore të cekura si më lartë, në afat prej 30 ditësh nga data e dorëzimit të ankesës siç parashihet në nenin 131. 1 të LPA, me aktvendim përmbajtësor, ashtu siç parashihet në nenet 84, 85 dhe 86 të LPA-së, i cili aktvendim do të duhet t’i kishte në përmbajtjen e tij përmbledhjet faktike, mënyrën e vendosjes, bazën ligjore në të cilat bazohet akti dhe në arsyetim të jepen arsye të plota dhe të qarta dhe këshillën për apelim”.*
22. Parashtruesi paraqiti në Gjykatën Supreme kërkesën për rishqyrtimin e jashtëzakonshëm të Aktgjykimit të Gjykatës së Apelit për shkak të shkeljes së të drejtës materiale, me propozim që të aprovohet kërkesa, të ndryshohen aktgjykimet dhe që padia e padiësit të hidhet poshtë si e palejuar.
23. Më 29 tetor 2015, Gjykata Supreme nxori Aktgjykimin ARJ-UZVP. nr. 29/2015, me të cilin e refuzoi si të pabazuar kërkesën e palës së interesuar (parashtruesit) për rishqyrtim të jashtëzakonshëm të vendimit. Në arsyetimin e aktgjykimit, ndër të tjera, thuhet:

“Organi i paditur (MBPZHR) ka pas për obligim për të vendosur sipas ankesës së padiësit, në bazë të dispozitave të Ligjit për vetëqeverisjen lokale (nenet 74 – 85) nr. 03/L-040, ku përcaktohen kompetencat e ministrive për ushtrimin e kontrollit dhe ligjshmërisë së akteve të nivelit lokal, andaj mosmarrja e vendimit për kërkesën e padiësit përbën shmangje të detyrimeve ligjore nga ana e MBPZHR”.

Pretendimet e parashtruesit të kërkesës

24. Parashtruesi në kërkesë theksoi se Gjykata Supreme me veprimet e kundërligjshme dhe kundërkushtetuese refuzoi kërkesën e tij për rishqyrtim të jashtëzakonshëm të aktgjykimeve të gjykatave të rregullta, duke i shkelur kështu të drejtat dhe liritë e tij themelore të parapara me nenin 21 [Parimet e Përgjithshme], nenin 22 [Zbatimi i drejtpërdrejtë i Marrëveshjeve dhe Instrumenteve Ndërkombëtare], nenin 31 [E Drejta për Gjykim të Drejtë dhe të Paanshëm] të Kushtetutës, si dhe me nenin 6 të KEDNJ-së.
25. Parashtruesi i drejtohet Gjykatës me kërkesë: *“Që Gjykata të anulojë Aktgjykimin e Gjykatës Supreme të Kosovës në Prishtinë, ARJ-UZVP. nr. 29/2015, të datës 29.10.2015, si dhe Aktgjykimin e Gjykatës së Apelit të Kosovës, AA. nr. 120/2015, të datës 11.06.2015 dhe Aktgjykimin e Gjykatës Themelore - Departamenti për Çështje Administrative, A. nr. 1076/2010, të 22 janarit 2015”.*

Pranueshmëria e kërkesës

26. Në mënyrë që të jetë në gjendje të gjykojë ankesën e parashtruesit, Gjykata duhet së pari të shqyrtojë nëse ajo i ka përmbushur kriteret e pranueshmërisë, të përcaktuara me Kushtetutë dhe të specifikuara më tej me Ligj dhe me Rregullore të punës.

27. Në këtë kuptim, neni 113 paragrafi 7 i Kushtetutës, përcakton:

“Individët janë të autorizuar të ngrenë shkeljet nga autoritetet publike të të drejtave dhe lirive të tyre individuale, të garantuara me Kushtetutë, mirëpo vetëm pasi të kenë shteruar të gjitha mjetet juridike të përcaktuara me ligj.”

28. Gjithashtu, neni 48 i Ligjit, përcakton:

“Parashtruesi i kërkesës ka për detyrë që në kërkesën e tij të qartësoj saktësisht se cilat të drejta dhe liri pretendon se i janë cenuar dhe cili është akti konkret i autoritetit publik të cilin parashtruesi dëshiron ta kontestojë.”

29. Në këtë rast, Gjykata i referohet rregullit 36 (1) d) dhe (2) (b) të Rregullores së punës, i cili përcakton:

“(1) Gjykata mund ta shqyrtojë një kërkesë nëse:

[...]

(d) kërkesa nuk arsyetohet prima facie ose nuk është qartazi e pabazuar.

(2) Gjykata do të deklarojë një kërkesë si qartazi të pabazuar, nëse bindet se:

[...]

b) faktet e paraqitura në asnjë mënyrë nuk e arsyetojnë pretendimin për shkeljen e një të drejte kushtetuese”.

30. Gjykata gjatë analizës së pretendimeve të parashtruesit nga aspekti i shkeljes së të drejtave dhe lirive të garantuara me Kushtetutë dhe me KEDNJ, vërejti se parashtruesi e ndërtoi kërkesën e tij mbi pohimet se shkeljet e pretenduara kanë ndodhur për shkak se *“Gjykata Supreme nuk e aprovoi kërkesën e tij për rishqyrtim të jashtëzakonshëm të vendimeve gjyqësore, të cilën e kishte ushtruar si palë e interesuar në procedurë”.*

31. Gjykata thekson se pretendimet e parashtruesit për shkeljen e të drejtave kushtetuese në të cilat thirret, kanë të bëjnë me vendimet e gjykatave në procedurën në të cilën është vendosur për lejueshmërinë procedurale të padisë së paraqitur nga pala e tretë Z. TH., kundër MBPZHR-së.

32. Rrjedhimisht, Gjykata vëren se gjykatat e rregullta gjatë procedurës së rregullt i kanë marrë parasysh të gjitha pretendimet e parashtruesit të kërkesës gjatë

- përcaktimit të bazueshmërisë së kërkesës së tij, gjë që mund të shihet edhe në bazë të vendimeve të tyre.
33. Gjykata më tej vëren se në procedurën lëndore para gjykatave të rregullta është përcaktuar vetëm lejueshmëria procedurale e padisë lëndore kundër MBPZHR-së, dhe se në këtë procedurë nuk ishte vendosur në asnjë mënyrë për “të drejtat civile” të parashtruesit, por as për “detyrimet” e tij.
  34. Prandaj, rezultati i procedurës në të cilën janë marrë vendimet e kontestuar nuk ishin vendimtare për përcaktimin e të drejtave dhe detyrimeve civile të parashtruesit e kërkesës.
  35. Rrjedhimisht, Gjykata në bazë të arsytimit të dhënë nga gjykatat e rregullta nuk sheh arbitraritet; për më tepër, Gjykata vëren se Gjykata e Apelit dhe Gjykata Supreme i shqyrtuan pretendimet të cilat i ka paraqitur parashtruesi në kërkesat e tij, me ç’rast dhanë përfundimet të qarta sepse këto pretendime janë të pabazuara.
  36. Si përmbledhje, Gjykata vlerëson se në procedurën e mbajtur nuk ka fakte apo rrethana që në ndonjë mënyrë do të tregojnë se në procedurat në Gjykatën Supreme parashtruesit të kërkesës i janë shkelur të drejtat ose liritë e njeriut të garantuara me Kushtetutë apo me KEDNJ.
  37. Gjykata konsideron se parashtruesi i kërkesës nuk i ka mbështetur pretendimet e tij, as nuk ka dorëzuar ndonjë dëshmi *prima facie* që tregon shkeljen e të drejtave të garantuara me Kushtetutë dhe me KEDNJ (shih: rastin nr. KI19/14 dhe KI21/14, parashtruesit e kërkesës: *Tafil Qorri dhe Mehdi Sylja*, Gjykata Kushtetuese e Republikës së Kosovës, Vlerësim i kushtetutshmërisë së Aktvendimit të Gjykatës së Apelit të Kosovës, CA. nr. 2129/2013, të 5 dhjetorit 2013, dhe Aktvendimi i Gjykatës së Apelit të Kosovës, CA. nr. 1947/2013, të 5 dhjetorit 2013.
  38. Gjykata konsideron se kriteret sipas së cilave ankesa e parashtruesit të kërkesës do të shqyrtohej nga aspekti i shkeljes së të drejtave dhe lirive të garantuara me Kushtetutë dhe me KEDNJ nuk janë plotësuar.
  39. Prandaj, kërkesa është qartazi e pabazuar dhe duhet të deklarohet e papranueshme në pajtim me rregullin 36 (1) d) dhe (2) b) të Rregullores së punës.

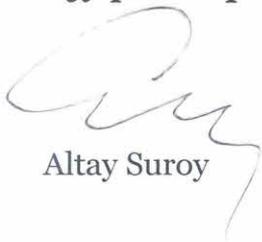
PËR KËTO ARSYE

Gjykata Kushtetuese e Kosovës, në pajtim me nenin 47 të Ligjit dhe me rregullat 36 (1) (d) dhe (2) (b) të Rregullores së punës, në seancën e mbajtur më 2 maj 2017, njëzëri

VENDOS

- I. TA DEKLAROJË kërkesën të papranueshme;
- II. T'UA KUMTOJË këtë vendim palëve;
- III. TA PUBLIKOJË këtë vendim në Gazetën Zyrtare, në pajtim me nenin 20, paragrafi 4 të Ligjit; dhe
- IV. Ky vendim hyn në fuqi menjëherë.

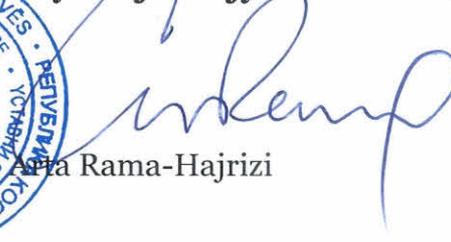
Gjyqtari raportues

Altay Suroy

Kryetarja e Gjykatës Kushtetuese

Aneta Rama-Hajrizi